

[Askjær Jørgensen]

har ikke magtet at sige nej til alle pressionsgrupperne. Man har ikke magtet at sige: ja men hør, befolkningen skal på et tidspunkt betale alt det, vi bevilger, når vi køber stemmer.

Hele debatten vedrørende besparelser i den offentlige sektor bør gå på, om politikere i amtsråd, i byråd og i folketinget har mod til at sige: nu skal der altså laves et gældfrit samfund, og nu skal vi have beskæftigelse til alle danske. Det er langt vigtigere, end at en hvilken som helst pressionsgruppe får ret i alt, hvad de ønsker sig. Man kan sagtens kræve ind og kræve ind og kræve ind, men lad os nu få lært danskerne, at alt det, man kræver, skal man betale på et tidspunkt.

Fremskridtspartiet ønsker altså, at vi, der er den ansvarlige generation nu, skal betale for det forbrug, vi har bevilget. Vi skal ikke bare lade det ligge til næste generation. Jeg har et svar fra indenrigsministerens partifælle finansministeren, hvor finansministeren skriver, at det er urealistisk at forestille sig, at man kan få gjort Danmark gældfrit over en ti års periode. Det synes vi er trist. Vi vil gerne hjælpe indenrigsministeren og firkloverregeringen mest muligt med, at Danmark bliver et gældfrit land hurtigst muligt. Det er det, vi har ønsket at sige i dag.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

I fortsættelse af det, vores ordfører sagde, vil jeg også sige til indenrigsministeren, at vi er temmelig mange, som faktisk beundrer ministeren en smule. Ministeren kom herind i folketinget uden at have været medlem før, og man kan jo ikke just sige, at ministeren har haft medvind eller fået ros nogen som helst steder fra. Tværtimod har vi oplevet det, at ikke bare oppositionen, hvis man må bruge det udtryk, har kritiseret ministeren, men også egne partifæller og medlemmer af de partier, som ellers udgør regeringen, har jo været ret så kraftigt oppe på mærkerne.

Men jeg vil alligevel tilføje, at det skuffer mig en del, når ministeren tilsyneladende mener – nu må man måske som minister indrette sin mening lidt efter flertallet her i folketingssalen – at det at henstille skulle være tilstrækkeligt, for i så henseende tror jeg nu nok, at ministeren taler en smule mod bedre vidende. På trods af, at man rundt om i

kommunerne jamrer over, at man ikke kan få pengene til at slå til, ser vi stadig væk, at der skyder det ene rådhus op efter det andet; man bruger faktisk penge som i de glade tressere og halvfjerdserne.

Derfor tror jeg alvorligt på, at det eneste, der virkelig kan nytte noget, er, at folketinget vedtager en lov, hvorefter det er forbudt at forhøje kommuneskatterne næste år. Jeg mener også, at man skylder de lønmodtagere, som har indgået en overenskomst, det hensyn. Det hjælper jo ikke en pind, at man giver en klatskilling i skattelettelse herindefra, hvis kommuner og amter så blot forhøjer kommuneskatterne. Derfor tror jeg altså, at det er det, der skal til, hvis man virkelig vil have hold på udgifterne. Der er masser af steder, hvor der kan spares, det ved vi alle sammen: i løbet af 14 dage kunne vi jo finde tusind forskellige steder, man kunne spare ude omkring i amter og kommuner. Men som sagt er det inden for regeringspartierne, man også finder modstand, og derfor synes jeg ærlig talt, at regeringens fire partier, som ellers benytter enhver lejlighed til at sige, at de vil spare, skulle bruge en del tid på at gå ud og forklare deres egne partifæller, at det med at skyde skylden på folketinget og blot fortsætte med at bruge løs er for dårligt. Hr. Svend Erik Hovmand og andre skulle bruge et par aftener om ugen til at gå ud at forklare deres partifæller, at hvis man ikke vil indrette sig efter de ulykkelige forhold, vi nu er kommet ind under, bliver man altså nødt til at skære en smule, også selv om det ikke er noget, man har været vant til, for vi ved jo alle sammen, at uanset om det har været en konservativ, venstre- eller socialdemokratisk borgmester, har man bare brugt løs og så skældt ud på folketinget.

Svend Erik Hovmand (V):

Blot en lille bemærkning til den sidste taller, hr. Dohrmann fra fremskridtspartiet. Ja men når nu vi er enige i intentionerne om, at vi helst skal undgå skattestigninger og de kommunale organisationer og deres ledelse er enige om at rette en sådan opfordring til deres medlemmer, hvorfor skulle vi dog så fare frem med lovgivning og påbud og alt muligt andet? Når vi samtidig har i klar erindring – og det tror jeg også gælder både hr. Askjær Jørgensen og hr. Dohrmann – at alle